

طراحی فضاهای آموزشی برای کودکان با رویکرد ارتقاء خلاقیت

علی حسنی^۱، سیاووش رشیدی شریف آباد^۲*

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمان، ایران

Ali.fashion.architect@gmail.com

۲- استادیار، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد شهربابک، دانشگاه آزاد اسلامی، شهربابک-ایران. S.Rashidi@Srbiau.ac.ir

خلاصه

در این پژوهش با روش تحلیلی توصیفی، ضمن آشنایی با تعاریف خلاقیت نکات خلاقانه در طراحی های معمارانه و تاثیرات آن بر فضاهای کودک، مورد بررسی قرار گرفته و هدف بازخوانی نقش خلاقیت برای طراحی کودکان میباشد. لذا در نهایت با نتیجه گیری از مباحث ذکر شده مبنی بر اینکه ظهور صفات خلاقیت در کودکان نه فقط در قالب برنامه های آموزشی بلکه با استفاده از راهکارهای معمارانه نیز امکان پذیر بوده تدوین میشود. محیط های یادگیری کودکان فضاهایی صمیمی اند که بستری مناسب برای خلاقیت کودک فراهم میاورند و اودر آنها فرصت لازم برای کاوش در دنیای اطراف رادرمی یابد.

کلمات کلیدی: فضاهای کودکان، ارتقاء، خلاقیت، طراحی، معماری، فضاهای آموزشی

۱. مقدمه

محیط های یادگیری کودکان فضاهایی صمیمی اند که بستری مناسب برای خلاقیت کودک فراهم میاورند و اودر آنها فرصت لازم برای کاوش در دنیای اصوات رنگ ها و حرکات رادرمی یابد. در یک سیستم آموزشی مناسب مربی باید بتواند سطوح مهارت های کنونی کودک را به سطح مهارت های بالقوه آنان ارتقاء دهد. بنابراین باید در انتخاب شیوه ها و فناوری های آموزشی مناسب همواره از وضعیت کنونی رشد کودک آگاه بود. " آموزش دادن یعنی ایجاد فرصت برای گشودن معماها. اهمیت تعادل بین کودکان و مربی در آن است که مربی می تواند الگوهای دربردارنده راه حل های مناسب ارائه دهد و برای پیدا کردن راه حل به یادگیرنده کمک کند و پیشرفت را در نظر بگیرد. در چنین محیط هایی است که کودک نه تنها یاد می گیرد بلکه می تواند یافته های ذهنی خود را با دیگران در میان بگذارد. برای نیل به این مقصود از ابزارهای رایانه ای و محیط طبیعی و شبیه سازی محیطی می توان بسیار استفاده نمود. تمامی این تحولات در نظام آموزشی برای

* مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد با عنوان " طراحی سرای کودک جزیره کیش با رویکرد ارتقاء خلاقیت " (۱۳۹۶) میباشد.